

318. ОДАМ ГОРЕ, ОДАМ ДОЛЕ

Одам горе, одам доле, девојко,
низ костурско рамно поле, аман, аман.
Сите моми тамо беа, девојко,
само мојта севда не беше, аман, аман.

Кога ојду понагоре, девојко,
там си најду мојта севда, аман, аман.
Јас и' реку добровечер, девојко,
тая мене: Елај вечер, јунаку.

Кога татко ми е заспан, јунаку,
кога мајка е на црква, аман, аман.
- Бог да бие твојо татко, девојко,
твојо татко, твојта мајка, аман, аман.